

Vytrvale poslouchali učení apoštolů, byli spolu, lámali chléb a modlili se. Všech se zmocnila bázeň, neboť skrze apoštoly se stalo mnoho zázraků a znamení. Všichni, kteří uvěřili, byli pospolu a měli všechno společné. Prodávali svůj majetek a rozdělovali všem podle toho, jak kdo potřeboval. Každého dne pobývali svorně v chrámu, po domech lámali chléb a dělili se o jídlo s radostí a s upřímným srdcem. Chválili Boha a byli všemu lidu milí. A Pán denně přidával k jejich společenství ty, které povolával ke spáse.

Slyšeli jsme tři silné biblické texty. Dokonce takové to malé evangelium v kostce. Ale dnes to je silná chvíle. Slavnost. K ní vždy patřily v rejstříku Božího lidu úkony kajcnosti, slyšení Božího slova a účast na stolování, při kterých se pospolitost spojovala a my víme ze Starého zákona, jak těžce nesli nemocní a vyhnanci neúčast na kultických obřadech a zvycích.

Scházíme se v Jeseníku, v místě, které asi všichni známe. Poslední desetiletí docházelo k postupnému rozkladu domu, který nakonec ohrožoval ty, co tu chtěli přebývat, i okoljojdoucí. Došlo k záchranné misi, kdy se z havarijního stavu zbudovalo něco, co okrášlí oko místního občana, zvenci totožné, uvnitř s novou dispozicí. My se scházíme v modlitebně. Byla to původně kancelář, víceméně temné místo, kde za stolem sedával bratr farář.

Jeseník je symbolem proměny. Ta něco stála. **Je třeba poděkovat všem, kteří se toto místo snažili udržovat dle svého nejlepšího umu, vědomí a svědomí.** My všichni víme, jak je těžké odolávat zubu času, kdy řešíme střechy, fasády, injektaže, odvodnění, kanalizace atd. Víme, že toto místo je pěkné díky penězům, které jsme dostali v rámci zákona o majetkovém narovnání mezi státem a církvemi, víme, že dlouhá léta jsme neměli na to, abychom s tím něco radikálně udělali.

Dnes se tu po letech opět koná bohoslužba. Scházíme se jako církev. Známe se a víme, že nejde jen o budovy. Že jde o vztahy. Co je církev? A jsme jí? Slyšeli jsme velmi pěknou a povzbudivou pasáž o tom, jak se věřící modlili, podporovali, byli milí okolním lidem. To je ideál.

Jistě, toužíme po tom, aby našich sester a bratří bylo co nejvíce. Abychom na sebe byli hodní, milí, mohli svou zbožnost pěstovat, rozvíjet. Prvokřesťanská zkušenost je sice o rozvíjející se církvi početně, ale ten vznik byl prostý. Několik lidí, kteří uvěřili, že Ježíš je řešením, cestou a tuto víru sdílí. Pomáhají si, modlí se.

Byli to bohatí i chudí, ženy i muži, věřící i sympatizanti. Někteří nabízeli ke společným shromážděním svůj dům. Další se museli utajovaně scházet v katakombách. Právě dnes si uvědomujeme, že krásné a veliké kostely, pokud jsou v dobrém stavu, patří k ozdobám měst a vesnic, ale bez věřících jsou zátěží. A naopak, že modlit se můžeme i v domech, modlitebnách, že to není nic méněcenného, co by se vymykalo.

Církev to jsou jména, osobnosti, je to sejití v Pánově jménu. Každou bohoslužbu vstupujeme do příběhu Písma svatého. Znovu a znovu se nacházíme v životních bolestech i radostech a pokaždé je můžeme ve světle Kristově vidět jinak. **Vedeme s Pánem Ježíšem dialog, zveme ho mezi nás. Modlíme se, abychom se setkali se Vzkříšeným, aby nám nebyl neznámým, aby nám dal svůj pokoj, naději, lásku, aby zahnal naše strachy. Vyznáváme: Kristus vprostřed nás. Při bohoslužbě máme silnou naději, že se s ním nemíneme, že když doznáme své nedostatky a vytvoříme ve svém srdci místo, že se nám dá poznat, že bude s námi, že nás uzdraví, že skrze svátosti posílí naše tělo i ducha, že naše malomyslnost, slabá víra, bude proměněna v hlubší, důvěrnější vztah k Bohu i k lidem.**

Jeseník je pěkné lázeňské město, má krásné okolí a my dnes slavíme, že v něm máme zrekonstruovaný dům, zázemí, je tu potenciál, jak se říká. Práli bychom si, aby se k věrným a zbožným věřícím přidávali další, nejen tady. Ale není to jednoduché. Spíše máme dokonce

opačný dojem. Je z toho mnoho mrzutostí a rozladění. Hovoříme o tom spolu a nedokážeme to změnit. Ale dnes se můžeme a máme radovat. Je to společné dílo, které se vydařilo. Je dobře, že jsme tady. Zkusme být přes to všechno, co nám zjevuje mnohdy nelichotivou skutečnost, otevření a vděční. Zůstaňme v dialogu s Ježíšem. Nechme v sobě rezonovat jeho slovo. Vždyť je nám seslán Duch, Pomocník a Utěšitel.

Bůh se s námi dělí úplně o všechno i o svou moc. Zjevuje nám svou slávu. Zve do svého království. Prosvětluje naše dny. To nás vede... K pokoře?... K Boží bázni?... K úctě před nepodmíněným?

Nabídněme se. Přijímejme se. Ve všem ať nás vede Duch lásky a pokoje. Amen.